

Jacob Mosgaard

100 myter om kærlighed og forelskelse
FADL'S FORLAG, 2018

Jeg har lenge vært nysgjerrig på hvor vi mennesker henter kunnskapen vår fra. Jeg erfarer at det ofte kan være en tynn linje mellom hva vi bare «tror på», og hva vi faktisk «vet» eller på en eller annen måte kan redegjøre for. Det er ikke nødvendigvis slik at våre verdier og vår viden(skap) er komplementær(e) eller bevisst avskilt(e). Spesielt mener jeg dette gjelder relasjonelle, emosjonelle og mellommenneskelige temaer. Nysgjerrigheten min ble derfor veldig pirret da jeg

kom over boken *100 myter om kærlighed og forelskelse* av Jacob Mosgaard. Min forståelse er at alle disse ubevisste mytene eller «sannhetene» vi bærer rundt på, fort kan påvirke hvordan vi tenker, agerer og føler i vårt dagligdagse liv.

La meg komme med ett eksempel. Her en dag ble jeg kontaktet av en ungdom i dyp kjærlighetssorg. Han hadde akkurat endt opp med å gjøre det slutt med ungdomskjæresten sin, selv om han egentlig ikke ønsket det skulle ende slik. Nå trengte han noen å tenke høyt sammen med. Planen hans var å ignorere denne jenta, kanskje til og med forsøke å gjøre henne sjalu ved å være sammen med andre jenter – akkurat nok til at hun skulle se hva hun nå gikk glipp av, og komme tilbake til han. «Ja», sier jeg. «Det er en interessant strategi. Men hva om denne aferden din bare fører til at denne jenta nå tror at du gått videre og således blir en bekrefte på at hun bør gjøre det samme?» Dette alternativet var ikke med i hans ungdommelige og noe egosentriske analyse. Kanskje hadde akkurat denne ungdommen jeg snakket med, en ubevisst idé basert på myten, fremstilt i denne boken, «Den, man elsker, tugter man» (myte nummer 11).

Mosgaard bruker denne myten til å illustrere hvor komplisert kommunikasjon kan bli i nære relasjoner, og hvordan misforståelser kan hope seg

opp når en, med atferd eller ord, kommuniserer det motsatte av hva en egentlig ønsker, eksempelvis å avvise eller ignorere noen man egentlig ønsker nærhet med.

Jacob Mosgaard har gjort en grundig jobb med å samle 100 viktige myter om kjærlighet og forelskelse. Mange av mytene kjenner vi oss godt igjen i for eksempel «Annen hvert ekteskap ender i skilsmisse», «Kvinner snakker og menn handler» eller «Størst av alt er kjærligheten». Men hvor sanne er disse mytene egentlig? Og hvor kan de ha sitt opphav?

I innledningen blir det gjort rede for selve fenomenet «myter». Som regel er mytene små fortellinger om generaliserte erfaringer som dessverre ikke tar høyde for alle livets nyanser. Det er vel denne mangelen på nyanser som gjør at mytene ofte kan havne i en enten-eller kategori. Enten stemmer den helt eller så stemmer den absolutt ikke. Myter kan også sorteres i flere kategorier: for eksempel myter som ikke har noen rot i virkeligheten, men som på ett eller annet tidspunkt i historien bare har dukket opp som falske sannheter – myter som er basert på en kraftig reduksjonisme av virkeligheten. Eller mer moralistiske myter som hevder å si noe om hvordan mennesker er, eller hvordan verden burde være. Det spesielle når det kommer til myter om kjærlighet og relasjonelle tema, er den veldige

kompleksiteten i relasjonene, følelsene og kommunikasjonen. Det kan derfor være svært vanskelig å bevise dem helt eller motbevise dem og forkaste dem. Kjærlighet, for eksempel, som så absolutt er relasjonens følelse, vil endre sitt innhold, sin betydning og kanskje sin farge i takt med oss mennesker og samfunnet rundt oss. Mosgaard forsøker nettopp dette: å løfte inn de ulike faktorene som vil påvirke vår forståelse av fenomenene, som vi alle er en del av – historiske faktorer, samfunnsendringer, biologi og psykologi i relasjonelle og systemiske perspektiver.

Denne boken har en populærvitenskapelig utforming og henvender seg således til et bredt publikum som kan få utvidet sin nysgjerrighet på disse relasjonelle temaene. Boken er inndelt i seks deler. Kjærlighet, forelskelse og sex, kjønn og identitet, menn og kvinner, parforhold og parforhold i kriser. Hver av delene innledes med et eget forord som setter clusteret av myter inn i en større sammenheng.

Når du skal drøfte 100 myter på knappe 260 sider, sier det seg selv at det blir noe kort og ikke uttømmende nok. Bokens formål synes heller ikke å være en fasit eller sannhet, men en bevisstgjøring på mytene vi trolig lar oss påvirke av. Boken gir etter denne intensjon et godt grunnlag for både egen refleksjon, diskusjon og

eventuell videre teoretisk fordypning på tema du kanskje tidligere har tatt for gitt. Som et overordnet perspektiv burde vi kanskje alle stille oss noen spørsmål rundt dette med myter, kunnskap og tro. Er det vi som

skaper og bekrefter mytene, eller er det mytene som skaper og bekrefter oss?

Arnstein Søvik

arnstein Sov@hotmail.com